

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 3T/112/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416010461
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6416010461.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiari nad Hronom, sudcom JUDr. Petrom Lukáčom, v trestnej veci proti obžalovanej Mgr. W. K., nar. XX.XX.XXXX v B. X., trvale bytom C. Č.. XXX, pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.4.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku súd obžalovanú T.. W. K., nar. XX.X.XXXX v B. X., trvale bytom C. XXX

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry, so sídlom v Žiari nad Hronom, spisovej značky XPv XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 24.08.2016, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorý mala spáchať tým, že ako starostka obce C., nerešpektujúc ustanovenie § 14 ods. 1 a § 17 ods. 2 zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy ako aj Zásady hospodárenia s majetkom obce C. v článku 8 bod 2 a Zásady rozpočtového hospodárenia obce C. v bode 3.1., aj napriek skutočnosti, že na platnosť zmluvy je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých poslancov obce, uzatvorila dňa 09.12.2013 bez súhlasu obecného zastupiteľstva zmluvu o pôžičke medzi spol. U. U..G..C., N.: XXXXXXXX, U. U. D.. O. T. X/A, X. Š. ako veriteľom a obcou C. ako dlžníkom, pričom túto osobne zaevidovala do účtovného denníka obecného úradu ako príjem grantu aj napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že v skutočnosti podpísala Zmluvu o pôžičke, kde predmetom tejto zmluvy je poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 57.000,- € z titulu pôžičky za účelom preklenutia zlej finančnej situácie, predmetná pôžička bola poskytnutá na dobu 30 kalendárnych dní a splatná prvý nasledujúci deň po uplynutí dohodnutej doby, pre prípad omeškania s úhradou pôžičky po dobe splatnosti sa zmluvné strany dohodli na zmluvnej pokute vo výške 6,50 % p.a. z dlžnej sumy, predmetná pôžička bola splatná k 10.01.2014, avšak do súčasnej doby nebola splatená, následne sa spol. U. U..G..C. s obcou C. dohodla na znížení zmluvného úroku zo 6,50 % z dlžnej sumy na 3,60 % p.a., o čom Obec C. urobila notárskou zápisnicou č. B. XXX/XXXX, B. XXXXX/XXXX zo dňa 14.06.2016 pred notárom Y.. X. P. vyhlásenie o uznaní dlhu, vzhľadom k čomu si spol. U. U..G..C. uplatňuje ku dňu 08.08.2016 vyplatenie úrokov z omeškania vo výške 5.262,12 €, ktorá suma narastá každým dňom až do vyplatenia výšky istiny, teda obci C. vznikla škoda najmenej vo výške 2.660,- €,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd poškodeného Obec C., so sídlom C. Č.. XX, N.Č. : XX XXX XXX odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilné konanie.

o d ō v o d n e n i e :

1. Podkladom pre hlavné pojednávanie vo veci obžalovanej T.. W. K. bola obžaloba podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom dňa 24.8.2016 pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa obžalovaná mala dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.
2. Obžalovaná T.. W. K. vo vzťahu ku skutku, ktorý jej bol obžalobou kladený za vinu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.2.2017 vyhlásila, že sa cíti byť nevinná.
3. V nadväznosti na vyššie uvedené vyhlásenie obžalovanej, súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom samotnej obžalovanej W. K., výsluchom svedkov Y. K., P. X., svedkýň poškodených N.. T. X. a T. Š., svedka N.. T. W., svedka T. Š., svedkyne I. Š., prečítaním svedeckej výpovede N.. Q. Ď., resp. prečítaním svedeckej výpovede svedkyne N.. Q. W., oboznámením so súvisiacim písomným dôkazným materiálom.
4. Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci rozhodol Rozsudkom sp. zn. 3T/112/2016-402 zo dňa 14.5.2018, ktorým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovanú vinnou z prečinu podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a zároveň tejto uložil trest.
5. Proti rozhodnutiu Okresného súdu v Žiari nad Hronom podala obžalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie.
6. Krajský súd Banská Bystrica Uznesením č. k. 4To/98/2018-433 zo dňa 6.12.2018 Rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ ods. 3 Trestného poriadku zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí vytkol prvostupňovému súdu, že vo veci rozhodol predčasne, bez toho, aby sa vyporiadal so vznikom škody, ktorá mala vzniknúť Obci C. ako poškodenému subjektu konaním obžalovanej, v tomto smere nevyhodnotil dostatočne v náväznosti na existenciu škody svedecké výpovede N.. Q. Ď., N.. Q. W., resp. svedka N.. T. W. a v tejto súvislosti sa prvostupňový súd nevyporiadal riadne s obhajobou obžalovanej ohľadom preukázania existencie škody ako pojmového kvalifikačného znaku prečinu podľa § 237 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona. Taktiež vytkol prvostupňovému súdu, že tento sa nevyporiadal s otázkou motívu konania obžalovanej a obmedzil sa na konštatovanie (nepostačujúce), že obžalovaná svojim konaním po formálno-právnej stránke porušila všeobecne záväzný predpis a povinnosť opatrovať a spravovať cudzí majetok. Druhostupňový súd vyslovil vo veci právny názor nutnosti doplnenia dokazovania vo vzťahu k ustáleniu vzniku škody a výšky škody a taktiež vyhodnotiť konanie obžalovanej aj s ohľadom na Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona (tzv. materiálny korektív).
7. Obžalovaná na pojednávaní konanom dňa 14.2.2017 uviedla okolnosť, že sa necíti byť vinná zo skutku, ktorý jej je kladený za vinu obžalobou. Uviedla skutočnosť, že obec sa asi v roku 2011 rozhodla postaviť z dôvodu nutnosti zabezpečenia ubytovania pre svojich občanov obytný dom, pričom za dodávateľa stavby bola zvolená firma U., U..G..C., U. U. P. X. Š.. Obžalovaná konštatovala, že v minulosti bol obecným zastupiteľstvom schválený zámer na výstavbu dvoch obytných domov, následne v roku 2009 z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov schválená obecným zastupiteľstvom výstavba jedného obytného domu, ktorý bol skolaudovaný v mesiaci máj 2011. Keďže záujem o nájomné byty prevyšoval ponuku, ktorú mohla uspokojiť samotná obec vo forme schválenia obecným zastupiteľstvom v roku 2011 rozhodla o výstavbe druhého nájomného bytového domu, avšak už formou kúpy. Spôsob financovania kúpno-predajnej ceny bol schválený a dojednaný vo forme úhrady vo výške 75 % kúpno-predajnej ceny prostredníctvom prefinancovania štátnym fondom rozvoja bývania, vo výške 25 % z kúpno-predajnej ceny vo forme nenávratnej dotácie prostredníctvom Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja a zvyšok kúpno-predajnej ceny vo výške 10 % mal byť pokrytý obcou z vlastných rozpočtových prostriedkov. Pre tento účel bola obžalovanou podpísaná nájomná zmluva, ktorá mala trvať do dňa odkúpenia predmetného bytového domu obcou a zároveň zmluva o budúcej kúpno-predajnej zmluve (dňa 17.4.2012). Obžalovaná ďalej uviedla, že ako rozhodnutie o výstavbe nového obytného domu, tak i forma financovania kúpno-predajnej zmluvy tohto obytného domu bola schválená

obecným zastupiteľstvom dňa 20.3.2012. Zároveň uviedla, že potom, čo bola realizovaná samotná stavby obytného domu a prefinancované prostriedky vo forme 90 % kúpno-predajnej ceny, jednak zo štátneho fondu rozvoja bývania a jednak formou nenávratného príspevku Ministerstva výstavby bolo reálne zistené, že zostatok kúpno-predajnej ceny vo výške 10 % kúpno-predajnej ceny, ktorá mala byť financovaná z rozpočtových prostriedkov obce, nie je možné uhradiť z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na účte Obce C.. Z týchto dôvodov, čo tvorilo pohnútku obžalovanej, táto uzatvorila so súkromnou firmou U., U..G..C., so sídlom X. Š. zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bol finančný obnos vo výške 57.000 €. Splatnosť túto dojednala v rozsahu jedného mesiaca, pričom príslušenstvo bolo tvorené pôvodne vo forme zmluvnej pokuty pri porušení zmluvných dojednaní vo výške 6,5 % z poskytnutej sumy, reálne však príslušenstvo poskytnutej pôžičky bolo na základe právneho úkonu spísaného do notárskej zápisnice dojednanej vo výške úročenia v sume 3,6 % ročne. Uviedla okolnosť, že za takýchto predpokladov v žiadnom prípade motívom konania obžalovanej nebol zisk na jej strane, avšak motívom konania bolo predýdenie vážnejším škodám, ktoré by vznikli Obci C. v prípade nedofinancovania kúpno-predajnej ceny za postavený obytný dom, nakoľko následkom by bola nutnosť vrátenia jednak prostriedkov zo štátneho fondu rozvoja bývania, tak i prostriedkov poskytnutých Ministerstvom výstavby SR, uviedla ďalej okolnosť, že napriek snahe o získanie úveru na dofinancovania kúpno-predajnej ceny z bankových subjektov, sa obci takýto úver nepodarilo zabezpečiť a i v prípade pokiaľ by bol zabezpečený, výška úročenia poskytnutého úveru bankovým subjektom by dvojnásobne prevyšovala úročenie, ktoré bolo poskytnuté na pôžičku vo výške 57.000 € súkromnou firmou U., U..G..C., so sídlom X. Š..

8. Svedok Y. K. vo svojej výpovedi potvrdil okolnosť, že Obec C. je aktuálne zaťažená pôžičkou vo výške 57.000 € s prísl. tvoriacim úrok z omeškania v sume 3,6 % p. a. zo sumy. Potvrdil okolnosť, že ako člen obecného zastupiteľstva nemal vedomosť o existencii zmluvy o pôžičke medzi súkromnou spoločnosťou U. a Obcou C.. Potvrdil okolnosť, že ako člen obecného zastupiteľstva bol prítomný na zasadnutí obecného zastupiteľstva, ktoré schvaľovalo vybudovanie Obytného domu č. X v Obci C., uviedol okolnosť, že pokiaľ má vedomosť, suma 57.000 € bola starostkou, teda obžalovanou zakomponovaná do finančných materiálov obce ako grant.

9. Svedok P. X. uviedol, že ako člen obecného zastupiteľstva Obce C., pred uzavretím zmluvy o pôžičke so súkromnou spoločnosťou U. nemal žiadnu vedomosť o tom, že obec má v úmysle prefinancovať časť kúpno-predajnej ceny týmto spôsobom. Uviedol okolnosť, že o existencii pôžičky uzatvorenej medzi Obcou C. a súkromnou spoločnosťou na sumu 57.000 € sa dozvedel až v novembri roku 2015 na mimoriadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva. Taktiež však potvrdil okolnosť, že za obdobie od 9.12.2013 do 14.6.2016 nemá vedomosť pozitívneho charakteru, že by zo strany obce boli v prospech súkromnej firmy spoločnosť U. plnené nejaké finančné prostriedky na akomkoľvek právnom základe.

10. Svedkyňa poškodená N.. T. X. vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 9.4.2018 uviedla okolnosť, že nemá vedomosť o tom, či vznikla Obci C. konaním obžalovanej nejaká škoda alebo nie.

11. Pôvodne svedkyňa poškodená T. Š. na pojednávaní konanom dňa 9.4.2018 potvrdila okolnosť, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi obcou a súkromnou firmou na sumu 57.000 € s príslušenstvom bola do účtovnej evidencie Obce C. zaknihovaná, avšak ako forma grantu. Uviedla okolnosť, že na rozdielnú evidenciu sumy 57.000 € nemala dôvod v tomto čase nikoho upozorňovať, nakoľko nemala vedomosť o tom, že sa nejedná o grant, ale že sa jedná o pôžičku.

12. Svedok T. Š. ako konateľ firmy U. so sídlom X. Š. potvrdil okolnosť, že táto firma bola oslovená Obcou C. na realizáciu stavby obytného domu, potvrdil taktiež spôsob financovania kúpno-predajnej ceny a zámer nadobudnutia vlastníctva obytného domu Obcou C. na základe dvojstranného právneho úkonu a to kúpno-predajnej zmluvy po jej kolaudačnom schválení. Potvrdil taktiež spôsob financovania kúpno-predajnej ceny vo forme 75 % zo štátneho fondu rozvoja bývania, 25 % kúpno-predajnej ceny z Ministerstva výstavby a 10 % z kúpno-predajnej ceny formou prostriedkov Obce C.. Potvrdil okolnosť, že potom čo bol obytný dom skolaudovaný, finančné prostriedky zo štátneho fondu rozvoja bývania a Ministerstva výstavby na účte Obce C., samotná obec nedisponovala prostriedkami, ktoré mala z vlastných rozpočtových prostriedkov uhradiť ako kúpno-predajnú cenu, resp. zostatok kúpno-predajnej ceny a zároveň potvrdil okolnosť, že konaním starostky obce sa nepodarilo zabezpečiť ani úver na refinancovanie doplatku kúpno-predajnej ceny. Taktiež potvrdil okolnosť, že táto skutočnosť bola

dôvodom uzatvorenia zmluvy o pôžičke na časový úsek v trvaní 30 dní. Po tomto časovom úseku mali byť finančné prostriedky vrátené súkromnej firme po zabezpečení úveru z bankového sektora.

13. Svedok N.. T. W. ako konateľ firmy U., so sídlom X. Š. potvrdil existenciu uzatvorenia zmluvy o pôžičke na sumu 57.000 € pre účely dofinancovania kúpno-predajnej ceny za predmetný obytný dom, ktorý bol skolaudovaný a potvrdil taktiež okolnosť, že finančné prostriedky boli poskytnuté z dôvodu okolnosti, že obec týmito prostriedkami na dofinancovanie kúpno-predajnej ceny v čase jej splatnosti nedisponovala. Potvrdil okolnosť, že pre prípad porušenia zmluvných podmienok sa obžalovaná zaviazala za Obec C. uhrádzať zmluvnú pokutu vo výške 6,50 % p. a. z dlžnej sumy za každý rok.

14. Súd v ďalšom v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku vykonal dokazovanie prečítaním svedeckých výpovedí N.. Q. Ď. a N.. Q. W..

15. Svedkyňa N.. Ď. Q. uviedla okolnosť, že o probléme sa dozvedela v roku 2016, kedy nastúpila do funkcie hlavnej kontrolórky Obce C.. Potvrdila okolnosť, že o existencii pôžičky, ktorú obžalovaná uzatvorila so súkromnou firmou vo výške 57.000 € nemalo obecné zastupiteľstvo v čase spisovania tejto vedomosť. Potvrdila okolnosť, že predmetom zmluvy o pôžičke bolo taktiež pre prípad porušenia zmluvných povinností dojednanie zmluvnej pokuty vo výške 6,50 % p. a., avšak pri riešení situácie reálnym spôsobom súkromnou spoločnosťou zmluvná pokuta nebola vymáhaná, taktiež nebola uhrádzaná zo strany Obce C., na základe uznania záväzku spísaného formou notárskej zápisnice bolo dojednané úročenie vo forme zmluvného úroku vo výške 3,6 % p. a. na poskytnuté finančné prostriedky. Konštatovala, že z takéhoto pohľadu nevznikla Obci C. žiadna škoda.

16. Svedkyňa N.. Q. W. potvrdila okolnosť, že pôvodne dojednaná výška zmluvnej pokuty v sume 6,5 % p. a. súkromnou firmou U. od obce nikdy vymáhaná nebola, vzhľadom na existenciu konsolidačného záväzku spísaného formou notárskej zápisnice, kde bol dojednaný zmluvný úrok z poskytnutej pôžičky vo výške 3,6 % p. a..

17. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd konštatuje, že konaním obžalovanej boli porušení Ustanovenia § 14 ods. 1 Zákona č. 583/2004 Zb. o rozpočtových pravidlách územnej správy, článku 8 bod 1.2 zásad hospodárenia s majetkom Obce C. prijatých dňa 26.11.2012, článku 3 bod 1 zásad rozpočtového hospodárenia a § 11 ods. 4 písm. b/ Zákona č. 583/2004 Zb. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy.

18. V zmysle Uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica súd vykonal dokazovanie v smere naznačenom vysloveným právnym názorom Krajského súdu Banská Bystrica.

19. Podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona, kto inému spôsobí malú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

20. Podľa § 237 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

21. Ako vyplýva z hore uvedenej dikcie zákona, pojmovým znakom naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 237 Trestného zákona je nesporné škoda.

22. Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona, škodou na účely tohto zákona sa rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veciach alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

23. Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd skonštatuje, že svedkovia Y. K., P. X., svedkyňa poškodená N.. T. X., svedkyňa poškodená T. Š. vo svojich výpovediach nepotvrdili existenciu škody na strane

poškodeného Obce C.. Svedkyňa N.. Q. Ď., ktorá v roku 2016 nastúpila do funkcie hlavnej kontrolórky Obce C. konštatovala, že pri zohľadnení reálneho stavu, pri neuplatnení zmluvnej pokuty vo výške 6,50 % p. a. a uplatnení zo strany súkromnej firmy U., so sídlom X. Š.O., len zmluvného úročenia vo výške 3,6 % z poskytnutých finančných prostriedkov Obci C. ako poškodenému škoda nevznikla. Existenciu škody nepotvrdila ani nová zástupkyňa poškodeného N.. T. X., ktorá vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 20.3.2019 konštatovala, že je ťažké vyčíslieť nejakú škodu, ktorá obci mala vzniknúť konaním obžalovanej s príhľadnutím na vysokú zadlženosť Obce C., resp. zmluvné dojednania v notárskej zápisnici.

25. Čo sa týka škody, ako pojmového znaku naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 237 Trestného zákona súd konštatuje, že pokiaľ bol inštitút zmluvnej pokuty dojedanej vo výške 6,50 % p. a. z dlžnej sumy uvedený v samotnej Zmluve o pôžičke zo dňa 9.12.2013, konsolidovaný následne dojednaným zmluvným úrokom z poskytnutej pôžičky vo výške 3,60 % p. a., pri zohľadnení preukázanej priemernej úrokovej sadzby, za ktoré bankové inštitúcie v období mesiacov september až december roku 2013 poskytovali úvery na financovanie nehnuteľností a ktorý úrok sa pohyboval v rozmedzí 4,37 % ročne, pri začiatkovej fixácii úrokovej sadzby do jedného roka a 6,86 % ročne pri začiatkovej fixácii úrokovej sadzby do päť rokov, ktoré okolnosti mal súd preukázané z potvrdenia Národnej banky SR, resp. vyjadrenia bankového subjektu a to C. X., H..U., škoda konaním obžalovanej ani nevznikla, resp. pro futuro ani vzniknúť nemôže. Súd konštatuje, že v prípade, keby zostatok kúpno-predajnej ceny v percentuálnom vyjadrení vo výške 10 % bol uhrádzaný zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi Obcou C. a bankovým subjektom, úročenie takto poskytnutých finančných prostriedkov dvojnásobne prevyšovalo úročenie poskytnutých finančných prostriedkov súkromnou firmou U., U..G..C., so sídlom X. Š.. Je nutné ďalej konštatovať, že v prípade, že by situácia zo strany Obce C. nebola riešená promptne (úhrada kúpno-predajnej ceny v dojednanom termíne splatnosti), Obec C. by bola nútená v zmysle platnej zákonnej úpravy vrátiť ako prostriedky poskytnuté zo štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 75 % kúpno-predajnej ceny, tak i z dotácie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja vo výške 25 % z kúpno-predajnej ceny, čo by predstavovalo značnú škodu poskytnutú na strane Obce C.. Súd ďalej konštatuje, že motívom obžalovanej pri uzatváraní zmluvy o pôžičke bolo práve predísť škodám Obci C., ktoré by boli vznikli v prípade, že by nedošlo k refundácii zostatku úhrady kúpno-predajnej ceny práve z pôžičky poskytnutej Obci C. súkromnou spoločnosťou U., U..G..C., so sídlom X. Š.. Súd ďalej konštatuje, že finančné prostriedky, ktoré na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 9.12.2013 boli poskytnuté Obci C. zo strany súkromnej spoločnosti, boli hneď nasledujúceho dňa refundované v prospech tejto spoločnosti, ako časť doplatku kúpno-predajnej ceny za bytový dom.

26. Z takto prevedeného dokazovania súd v danom prípade nemal preukázaný základný pojmový znak pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 237 Trestného zákona a to škodu.

27. Súd ďalej konštatuje, že pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 237 Trestného zákona, sa z hľadiska zavinenia na rozdiel od Ustanovenia § 238 vyžaduje úmysel spôsobiť škodu.

28. Vzhľadom na hore uvedené prevedené dokazovanie súd s príhľadnutím na spôsob konania obžalovanej nemal žiadnym spôsobom preukázaný úmysel tejto spôsobiť na majetku poškodeného škodu. Naopak konanie obžalovanej sa javí ako konanie, ktorého účelom bolo väčším škodám predísť.

29. Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

30. Pri prečinoch Trestný zákon, okrem formy zavinenia ustanovuje aj skúmanie závažnosti trestného činu, ktorá je jeho materiálnou stránkou. Závažnosť je zafinancovaná ako taxatívny výpočet okolností, potrebných na posúdenie vymedzenia prečinu, pričom takýmito okolnosťami sú spôsob spáchania a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia a pohnútky.

31. Ako vyplynulo pre súd z hore uvedeného dokazovania, súd v danom prípade konštatuje, že pohnútkou konania obžalovanej v danom prípade bolo skôr predísť škode na strane Obce C., v prípade neodškriepiteľne negatívneho dopadu, pokiaľ by zostatok kúpno-predajnej ceny, ktorý mal tvoriť majetkovú účasť Obce C. nebol uhradený i formou pôžičky od súkromnej spoločnosti. I z takéhoto

pohľadu teda konanie obžalovanej nie je možné žiadnym spôsobom klasifikovať ako prečin podľa § 237 Trestného zákona.

32. Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

33. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že i keď zo strany obžalovanej došlo k porušeniu interných predpisov, ktorú skutočnosť samotná obžalovaná ani nerozporovala, pre naplnenie skutkovej podstaty prečinu kladeného tejto za vinu absentujú základné skutkové pojmy a to škoda a zároveň žiadnym spôsobom nebol preukázaný úmysel obžalovanej ako subjektívna stránka naplnenia skutkovej podstaty trestného činu kladenej tejto za vinu.

34. Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, súd odkázal poškodeného s jeho nárokom na civilné konanie, keďže vo veci rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom.

Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.